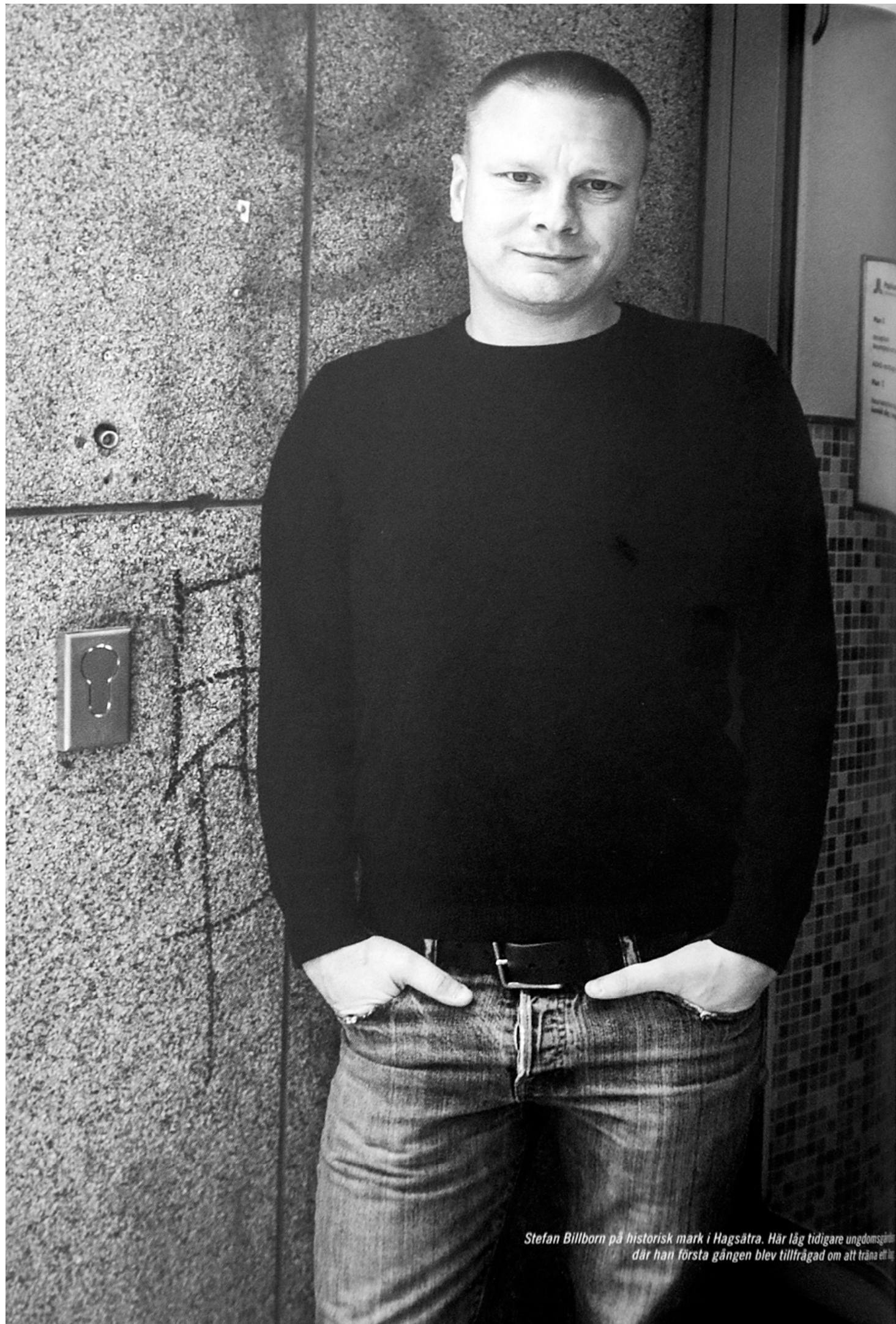

Stefan Billborn på historisk mark i Hagsätra. Här låg tidigare ungdomsgården där han första gången blev tillfrågad om att träna ett lag

STEFAN BILLBORN

Från Hallonsoda till Hammarby

TEXT MAGNUS HAGSTRÖM • FOTO HASSE FRIDÉN

På högstadiet var Stefan Billborn hacker, roll-spelare och basist i bandet Hallonsoda. Men det var också då han började som ungdomstränare i Rågsveds IF. Nu leder han ett lag som toppat Allsvenskan från omgång 1.

★ Hur känns det att vara elittränare?

– Man får inte tänka så mycket, det är bara att köra på.

När matchprogrammet tar en tur med tränare Stefan Billborn i hans gamla hemkvarter i Rågsved är det inte bara vi som ställer frågor. Det är många andra som vill snacka med sin barndomskompis om livet, gemensamma minnen och om Hammarby.

– Det där var Kjelle som jobbat ideellt för Rågsveds IF i 30 år, kommenterar Stefan och fortsätter att berätta om olika platser och vad de betytt för honom.

– Den där gräsplanen kallas San Siro. Man kritade planen rakt på ena långsidan men på andra sidan fick man runda en dunge. Där brukade man spela Pripps Cup varje år, det kostade ett flak öl att vara med och vinnande lag fick alla ölen... och där är Ormkärr, Råggans Beverly Hills.

Vi kommer till det som förr var ungdomsgården i Hagsätra, numera psykiatrisk klinik. Det var här det började.

– Fritidsledaren Lillemor Forslund tyckte att jag skulle passa som ungdomstränare i Rågsveds IF och värvade mig när jag var 15–16 år. På den

vägen är det, jag är en sån som går *all in* när jag håller på med något.

Ja, Stefan Billborn gick verkligen in för tränaruppdraget i Rågsved. Han var ambitiös och importerade VHS-kassetter från Tyskland med instruktionsfilmer och åkte till Amsterdam för att se hur Ajax tränade. Laget hade bra spelare och tränade mycket, kanske mest av alla, och fick en hel del uppmärksamhet i Stockholmsfotbollen.

– Jag fick spelarna att förstå att det engagemang de lägger ner får de tillbaka. Vi låg i framkant, jag utvecklade ett träningssätt som jag sen tog med till BP. Och jag har aldrig matchat ett lag så hårt som Rågsved. I en sådan klubb måste man vinna för att få behålla spelarna, framför allt är det föräldrar som ligger på och vill ha sina barn till större klubbar. Men gör man bra resultat anses det att man har bra verksamhet. Jag skulle säga att toppningshysterin är större i de små klubbarna.

Den som gått längst av Billborns Rågsvedsspelare är Stefan Ishizaki men även många av de andra nådde hög nivå. Någon i Superettan och en hel drös spelare i Division 1. Och Billborn själv blev tidigt uppmärksammad. BP ville värva honom, men då ville han inte släppa sitt Rågsved. Efter att ha gått på idrottsfolkhögskolan på Bosön nappade han ändå på ett förslag från BP.

– Jag erbjöds jobb som idrottskonsulent. Det innebar att man fick jobba som en hund, 9–21

»Jag väntar på den perfekta matchen – men vet förstås att den inte finns«

för skrotpengar. Man tycker det låter bra att vara idrottskonsulent men jag hade 11 000 kr i månaden och förutom det dagliga jobbet två-tre pojklag ideellt på kvällstid. Men det blir en livsstil och kollar man BP:s årgångar 89-94 så är det en oerhört hög avkastning av elitspelare.

Men numera är du A-lagstränare. Är det viktigt för dig i framtiden eller kan du bli ungdomstränare igen?

– Jag skulle kunna gå tillbaka till att träna pojklag igen, jag tycker fortfarande det är roligt att träna bra 14-åringar. När jag var A-lagstränare i BP tränade jag ändå pojklag två gånger i veckan helt ideellt. Men även om jag fick se hela världen som ungdomstränare i BP är det inget

man lever på direkt. Strax innan jag fyllde 40 kom jag fram till att "nu får jag fan hålla på med det här" och då är det A-lag som gäller om man vill ha en vettig inkomst.

Att han kom in i Hammarby berodde på att för- eningschefen Peter Kleve hörde av sig och ville knyta honom till ungdomssidan, med en process att också få in honom i A-lagsverksamheten.

Det pratas en del om en kulturförändring i Hammarby. Är det något som du varit med och påverkat?

– När jag kom till klubben fanns en slags självspåkelse. När något gick dåligt sa man "typiskt oss". Jag kände "vadå typiskt, det finns hur mycket som helst som är bra i den här klubben". Här finns något. Bland annat en tradition av att man ska spela teknisk fotboll som lever kvar, även om man inte gjort det alla säsonger.

Kulturförändringar är ju något långsiktigt. Har du någon förklaring till att det gått så pass bra som det gjort under ditt ledarskap i år?

– Vi har haft ungefär samma lag hela tiden, och det är också en framgångsfaktor – om man inte har surdegar bland dem som inte spelar. Är spelarna utanför laget sådana som hela tiden gnuggar på och jobbar så höjer det hela laget. De spelarna kommer inte att tycka att du tar ut det rätta laget, men så länge de känner att du tror på det du gör så köper man det. Ta en sådan som Solheim, han är viktig för laget även när han inte spelar. Och Koffie har varit superproffsig, det är guld att ha sådana spelare i sitt lag. Man får också komma ihåg att spelarna har tryck på sig utifrån, det är inte så lätt att förklara för sina kompisar och andra att de inte får lira. Det är jobbigt för dem, och det måste man ha respekt för.

– En annan sak är att både spelare och tränare förstår vad vi ska göra, och vi känner att vi blir bättre och bättre. Ibland tränar man lag som förlorar varje match men har svårt att sätta fingret på vad det är som är fel. Här är det tvärtom

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Henrik: En spelare du inte vill ska försvinna i sommarfönstret?

– Jag vill helst inte tappa någon. Att behålla dem vi har är viktigare än att få in spelare.

Albin: Hur jobbar du dagligen med det Jesper Jansson kallar vinnarmentalitet?

– Jag tror vi måste vara medvetna om att det är vi som bestämmer, vi måste inte spela på motståndarnas misstag. Vi kan göra mål på alla sätt och om vi gör en bra match kommer de inte att slå oss.

Åsa: Din föregångare Nanne ville spela "cynisk" och "tysk fotboll". Hur beskriver du din spelfilosofi?

– Min filosofi är att motståndarna ska anpassa sig efter oss. För mig är det också viktigt hur vi vinner – jag vill inte bara vinna.

Per: Vad kan gå fel?

– Allt. Men det kan också gå rätt. Vi tror att det är vi som bestämmer utgången.

Tommy: Känns nervöst inför hösten. En dip senaste matcherna, skall man vara orolig?

– Man kan välja hur man ska reagera. Väljer man att vara orolig så gör man. Vi i laget tror att vi ska bli ännu bättre än vad vi varit.

Tommy: Ebba Grön eller KSMB?

– Måste säga Ebba Grön.

– vi ser vad vi måste bli bättre på. I slutändan handlar det om hårt jobb och att koncentrera sig. Du verkar alltid så bekymrad efter matcherna även när Bajen vunnit... när tycker du det är riktigt roligt med fotboll?

– På träning... när det gäller match väntar jag på "den perfekta matchen" men vet förstås att den inte finns. Man är en felsökare. Den match där jag skällt mest i halvtid är

hemma mot Sundsvall. Vi ledde med 3–0 men jag tyckte vi gjort en riktig skitmatch så långt och hade kunnat ligga under. Sen går vi ut gör de bästa 20 minuterna på hela säsongen.

– Man har sagt att jag inte verkar engagerad i matcherna och jämför med tränare som står upp och coachar men jag tycker det bara är en chimär. Mitt jobb är att läsa spelet under matcherna. Är jag för emotionellt påverkad gör jag inte ett bra jobb. Därför är jag inte heller euforisk när vi vinner, jag tror det är viktigt att vara samma person vare sig det går bra eller dåligt.

Stefan tillträdde som huvudtränare i januari i år. Men redan förra året fick vi se ett exempel på Billborns coachning av Hammarby. I vårmatchen mot Djurgården var det dåvarande assisterande som ledde laget, med tränare Jakob Michelsen avstängd och på läktaren. Då lät Billborn Stefan Batan spela sin enda match för säsongen och det föll väldigt väl ut.

Var det fingertoppskänsla eller tyckte du att han "var värd att få spela" och ville boosta honom?

– Leo Bengtsson var helt slut och jag tyckte att Stefan Batan skulle in som vänsterytter, han konkurrerade normalt som vänsterback men jag

Tillbaka på Hagsätra IP där Stefan ledde ett av Rågsveds IFs ungdomslag till stora framgångar.

tycker egentligen att han passar bättre som vänsterbreddare. Men jag vet att Jakob löpte amok på läktaren när jag satte in Batan... Nu vann vi och Batan gjorde två assist, framför allt den andra till Dibba höll hög klass, men det hade varit lätt att fokusera på mig om vi förlorat.

Ja, vad hade du och Michelsen för relation?

– Vi hade jättehögt i tak men jag sa hela tiden "du måste göra det du tror på, det är du som måste fronta. Om du inte själv tror på det du bestämmer så läser spelarna det direkt". Som assisterande tränare är det min uppgift att göra huvudtränaren bättre.

När du fått jobbet som huvudtränare glädde du oss fans med att publicera en barnbild på dig själv iförd grönvit Hammarbytröja. Hur mycket Hammarby är du?

– Min farsa är superhammarbyare, men man får inte vara för känslomässigt styrd. Och vill man jobba med fotboll så finns det inte så många jobb att välja på. Jag brukar säga att jag håller på BP. Samtidigt får man respektera att det vi gör påverkar folk på måndagen, jag tror det skulle bli svårt med AIK eller Djurgården i framtiden. ■

Stefan Billborn

Född: 15 nov 1972. **Bor:** Kungsholmen. **Familj:** Singel. **Tränarkarriär:** Rågsveds IF 1988–97, BP Ungdom 1997–2009, BP A assisterande tränare 2012–13, BP A-lagstränare 2014, SvFF U21 assisterande 2015, Hammarby Ungdom 2015–16, Hammarby A assisterande 2017, Hammarby A 2018– **Intressen:** Musik, från 1300-tal till dödsmetall. Läser mycket, både facklitteratur och skönlitteratur. Prenumererar på holländska tränarföreningens tidskrift sen 15 år.